

Tek Kozum Sevmek

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Şubat 2022

Tekin değil düşlerim bu aralar:
Düşüncelerimi bulut gibi örten isyankâr
Bakışlar saklı içimin hulasasında
Sezilerimden arda kalan üç beş damla yaş kadar
İklimin seyrüseferinde
Yalnızlığın hicretinde koştuğum değil mi ki o baş koyduğum yola

Mağlup olduğum ne ki
Münazarası günün
Geceye sığmayan o devasa hüznün
Mutlak neferiyim ömrün
Tüklenen umutlarım
Ses olan kalemin nazına isyan ettiğim
Yalnızlığın beyhude sırlarına

Kalp gözümde saklı her acı
Sinemden firar eden kanlı gözyaşı
Mağdur iklimin mazlum sevdası
Hicretinde dünün
Geceye ulaşmanın gözü karası

Sancılar meylettiğim
Sanrılar ile tüketilen benliğim
Sevecendir hürmetim kadere
Altına takoz koyduğum dünlerin mürididir
Saf tuttuğum masumiyet
Kimine göre cesaret kimine göre cezasını çektiğim
Çetelesi mi ömrün?
Bakaya kalan günün
Son hatırası gidişlerin ardından
Teselli bulduğum hümayunu şu sefil gölgemin

Tek kozum sevmek
Kozamda sararan ipeksi gülüşüm
Bazen miskin bazen hoyrat

Sıra sayı sıfatlarına eklediğim hicabın kanatlarına

Beneklerle diktığım sözcükler
Kelebek kanatlarına kuş kondurduğum yalnızlık
Duvarlarım kalın
Duvarlarım dualarımla geçirgen
İmha edemediğim bir milatmış meğer
İçimden gelense ne neşe ne mutluluk
Hüznüme kefilim
Hürriyetim ve silik kaderim
Meczupsam kime ne?
Mağdursa varlığım dikilesi yaralar
Dikenlerimle eşlik ettiğim gül bahçesi
Zamandan dökülen zerreler
Sirenlerin bitmez sesi ne zaman ki çağlasam için için
İRdeleyeceğim binlerce duygu
Karaladığım dünde kalan ruhu gençliğin
Bozguna uğrayan kara listem
Üstünü çizdiğim kader çizgim
Her halükarda gülebilirdim oysa eskiden
Eskitense mutluluğu
Elbet yağacaktır yarınların nuru
Ne zamanki diksem gözlerim gök kubbeye
Hayat hala yaşanır saklı tuttukça umudu.